

De Vita, & honest. cler. c. Vt quisque.

4

etō sunt excōicati, vt d.clem.ne in agro, de sta.re. In glo.1. ibi. Ad terrorem latronum.] Idem dic ex alia iusta cā, vt in d.c.dilectō. & supra plenius dixi, & pñt portare ob hanc causam nedū arma defensionis, sed ēt offendionis, vt satis probatur in d.c.dilectō, & d.c.olim. † in gl.No.gl.bn. Vult n.q ex sola delatione armorū clericus perdat priuilegiū, si tertio monitus non desistit, de quo plenē dic, vt dixi in c.contingit. & c.ad audientiā, in gl.all. In gl.fi. in fi. Hic gl. vult separare caudā a capite, intelligendo principiū illius c.in clericis, & finem in laicis, sed vt dñt Doc. & bene, ēt in clericis finis c.adaptari pōt, & magis congruit rub. vt procedat contra clericū ordine successiū. Nā primō suspenderut, secūdō excōicabif, tertio deponetur, vt in iurib.all. in glo. Nā & contra laicū non proceditur immediate ad excōicationē, sed prius incipiendum a poenis conciliū gñā lis. infra de vñ. c.qa in oīb. Et no.bene t̄ hoc dīctū Ber. vt clericus vñrarius non deponat̄ a continentia, sed procedatur ordine successiū p̄dicto. & ex hoc intellectu gl. no. q̄ qñ copula, & ponitur inter æq; principalia, exponit copulatiua pro alternatiua. facit quod no.in l.1. ff. de his, qui no.infra. & ibi But. & Bar. Nam ad ferendam excōicationē non requirūtur ista duo copulatiue, scilicet q̄ ferat arma, & q̄ sit vñrarius, sed sufficit alterum duorum. Ratio differentiæ, q̄ id, q̄ dictum est in clericis, habet locum rōne cōtinente, sed vbi p̄ ipsum crimen vñ, q̄ possit peti, q̄ depo natur, per ea, que hñr in d.c. quia. & per id, qđ dicit hic gl.

A D D I T I O .

a ¶ Non deponatur Adde Alex.conf.72. lib.Ber.

S V M M A R I V M.

- 1 Redditiū ecclesiā p̄sumuntur tot, quo sufficiant duobus, & dicens contrarium habebit probare.
- 2 Dos ecclesiā, que dicatur sufficiens.
- 3 Ep̄stola non debet cantari, nisi per subdiaconum, etiam in necessitate.
- 4 Ordinatus ad maiores ordines non est obligatus seruire in minoribus nisi ex necessitate.

C A P. III.

T quisq;. Presbyter habens populum dēt habere clericum, qui secum cantet & ep̄stolā, & lectionē legat, & qui possit docere pueros, & parochianos suos monere, vt mittant filios suos ad addiscendā fidē.i. Credo in Dēū, quos ipse doceat diligēter. B. † No.1. q̄ in dubio redditiū ecclesiā p̄sumuntur sufficiere pro duobus, videlicet pro presbytero, & clericu. Dicens ergo non sufficere p̄ clericu, habet hoc p̄bare, & ad hoc quotidie allegatur iste tex. No.2. ibi [Secum cantet,] & ibi [Legat,] q̄ dīa est inter cantare, & legere, & q̄ officium diuinum licite cantat̄. Aduertendum tamen, q̄ cantans in ecclēsia diuinum officiū, vt placeat populo, peccat grauius: vnde alibi dicit tex. q̄ Dēū moribus stimulat, qui vocibus populum delectat. 92. dist. c.1. & 2. Cantandū est ergo principaliiter ad laudem Dei, & magis corde, q̄ ore, ad hoc facit 24. q.1. in c.odi, & proieci. vbi gl. colligit ar. contra scho lares, qui vadunt ad ecclēsiā, vt videant dominas. Nō. n. prodebet eis auditio diuinorum, sed potius nocet vt habet ibi. Itē no. q̄ in ecclēsia parochiali dēt ad minus esse vñus clericus vñtra sacerdotē. & dicit Pau. in cle. ne in agro. de sta. reg. de mente iurium esse, vt iste clericus sit ibi intitulatus, licet de factō contrarium serueat. facit ad hoc c.postulasti. de iure pa. & c. proposuit. de fil. presby. & no. circa q̄ veritatū officiū huius clerici. Itē no. presbyterū nō debe re dicere missam sine clericu. vide bonū tex. in d. c. propo suit. de confec. di. 1. hoc quoq;. sī tñ solus diceret, nihilominus conficeret, licet cū peccato, vt no. in d.c.hoc quoque, quia ad ūbām confectionis seu actionis, sufficiūt illa pauca verba, q̄ dicit sacerdos in secreto, vt in c.paucis, de confec. di. 2. Vlt. no. q̄ licite presbyter tenet pueros in ecclēsia cā docendi eos, imō tenet hortari parochianos suos, vt suos pueros mittant ad ecclēsiā ad addiscēdū fidē, idest principia fidei, vt Pater noster, Ave Maria, & Symbolū, & consequenter prima literarum rudimenta, seu alphabetū, debet ēt fm d. Ant. docere pueros psalmum illum, Quicūque vult ūlūus esse &c. In glo. 1. ibi, [Sine capella.] Et credo hoc ēt procedere in capella sine cura. Nam ex quo ha bet onus celebrandi missam, debet habere clericum, cum fine clericū suffragio celebrare non debeat, probatur in

c. proposuit alle. supra sed fortius astringit ad tenendū cle ricū, qñ habet curā, vt hic df. † In gl.2. in fi. No. gl.iūctō tex. b q̄ dicatur dos sufficiēs^b pro ecclēsia tam collegiata, q̄ simplici. Vide bonā gl. in c. cū sicut de confec. ecc. vel alta. & 21. q.1. c.1. Sed op. contra tex. & gl. de c.hoc quoq;, p̄all. vbi dī. clericū non debere celebrare, nisi in p̄fentia plurimi clericorum saltem duorum, vt verificetur sua pluralis locutio, cū dicit dñs vobiscum. Sol. Iura in hoc varie disponunt, sed cōcludendo dic, q̄ aut ecclēsia sufficit pro plurimi, & tunc serua illud c.hoc quoque. Aut non sufficit, ni si pro duobus, & tunc, si est possibile, habeat clericū sui ordinis. s.facerdotem, vt vno deficiente, aliis suppleat, sic intellige c. illud. 7. q.1. Si non potest congrue h̄re sacerdotem, habeat diaconū. 24. di. c. p̄sbyteri. Si vero non potest h̄re diaconū, habeat clericū in inferiori ordine, vt hic. Nā minus sufficit p̄sbytero, & seruitori, seu clericō, q̄ duobus presbyteris. vide bonā gl. in d.clem. ne in agro. §. ad hāc. nec peccaret clericus, si p̄ in opiam nullū teneret, arg. in c.de his. infra. de ecc. edi. Quo casu licite admittit populu ad adiuuādū eū, ar. i. c.liceat, iun. gl. 92. di. & sic tēpera gl. in c. fedulo. 38. di. q̄ dicit non sufficere, q̄ populus rñdeat, am. 3 † In gl.3. ibi. Qū videmus] Mens gl.est allegando illū tex. q̄ in pulpito, q̄ nō est subdiaconus, ep̄stolā legere nō dēt. Conclude dicta Doc. sic, q̄ non ordinatus ad subdiaconatū, nec in pulpito, nec in vestib. sacris deputatis subdiacono ep̄stolā legere p̄t. 92. di. c. non licet. alias peccaret gra uiter, & puniret, vt h̄f. if. de cle. nō ord. min. c. 1. & 2. q̄ nō posset pmoueri ad subdiaconatū sine disp̄satione, p̄ ea, q̄ h̄r in d.c. 1. & 2. Imō vñ q̄ regraf disp̄satio Papā, c. vt ibi tangit in gl. qđ no. q̄ de factō fit contrariū. Sic ergo in ue stib. nō sacris, & nō in pulpito laicus ēt in necessitate p̄ dicere ep̄stolā; ad hoc, qđ leg. & no. in d.c. nō licet, & voluit Io. An. qđ no. † In ea gl. ibi, [Ab ordine suo recedere] vt dicit Io. An. & bene, hoc non p̄bant iura sequētia, nec ēt admittit consuetudo. Nā quotidie videmus nedū diaconū, sed ēt sacerdotē dicere ep̄stolā. Nā per p̄motionē ad maiores ordines nō admittit qs minores ordines, nec eorundē executionē; & vide gl. in c. si q. clericī. 74. di. q̄ dicit, q̄ vñ recedere a minorib. ordinib. quo ad onera. & fatis p̄ dici ūlāndo istā gl. & illā, vt necessitate nō imminentē, nō dēat cōpellī ad officiū minoris, ex quo p̄motus fuit ad maiores. Et referas gl. ad op. vulgariū, q̄a forte putāt vulgares illū retrocessisse, & est hoc vtile in ecclēsias collegiatīs, vbi sunt multi clericī in diuersis ordinibus, vt ordinat̄ ad maiores licite recusat, necessitate non imminentē, in majoribus seruire. Et tene menti istā gl. sic intellectā, quā cōpter reprobat Doc. & forte nō bene ita simp̄r. In gl. pe. in fi. Et per hoc tollit cōtrariū, qđ forte posset formari de toto tit. de magistris. vbi patet magistros constitutēdos ecclēsias collegiatīs, nō aut in minorib. Dic. n. q̄ iura illius tit. lo quātūr in alio magistro. s. de idoneo. hic autē de instrūtore puerorum quo ad prima rudimenta literarum, & quo ad ecclēsiastica, de quibus in ista glossa, & seq. Abb.

A D D I T I O N E S.

- a ¶ Advertendum. Hoc refert & sequitur d Hiero de Zanetinis in repet. c. i dē accu. in materia luxuria. in uer. an tot peccata. vide Fel. in c. ex parte col. fi. suprà de officiis deleg.
- b ¶ Dos sufficiens. Adde ioan. de Ana. confi. 24 ubi ponit, an 2 dicens capellā teneatur ad dotandum, & dos debeat esse pro expensis clerici. Ber. Adde, q̄ qui fundavit ecclēsiā, teneat illam dorare, alias non debet fundari, nec confec. ari. c. neino, de confec. dist. 1. & c. sicut cum, supra de confec. ecc. uel alt. De quo latius uide per genitorem p̄ceptoris mei D. Bal. Nouel. in folienn. tract. de dotibus, &c. in prin. in 2. col. Aen. Fal.
- c ¶ Dispensatio Papa. Adde ut per I ap. alle. 39. Ber.
- d 2 A CH. ¶ Vestibus non sacris. Adde an possit Papa dispensare cum sacerdo te ut non induxit sacris uestibus confecret corpus Christi, per Fel. in ca. quā in ecclēsiā, col. 7. uer. & ilis adde B. Tho. supra de confit.
- A N T. F R A N. Circa hoc, p̄ hic dicitur de uestibus sacris, primo adde, q̄ uestimenta sacra, ut casula, planeta, & similia, non sunt commodāda laicis, etiā ad ornatum nuptiarum, nec illa etiam possunt fieri de uestibus prophanis, ut est gl. in c. uestimenta, de confec. dist. 1. & uide etiam in c. ad nuptiarum, ea dist. & uide D. Car. in cle. i. de celeb. miss. ubi dicit, q̄ quamvis p̄dīctū sint forsan de iure uera, tamen in usu non seruantur. Et adde q̄ uestimenta ecclēsiastica debent benedicī per ep̄ilopum in diocesi sua, ut in d.c. uestimenta, de confec. di. 1. & ibi uide Arch. an si de planeta fiat itola, uel dal'matica, debet iterum benedicī, vide per Arch. in d. c. ad nuptiarū. Et adde, q̄ uestes sacre non possunt alienari, nisi ob redēptionem captiuorum, uel pro alimentis pauperum. & uide Bar. in l. fiancimus, in princ. & in 2. col. C de sacrofāc. eccl. utrum aut. Papa dispenset, ut sacerdos possit celebrare fine sacris uestibus, puro, quād sic, quia quād uestes sacerdotalēs benedicantur, aut confecrantur est de iure positivo, quod Papa potest tollere, vt in c. propoluit, de conce. p̄fben. quod an possit fine causa face re, relinqo cogitandum.

Panor. super Tertio Decret.

A 4